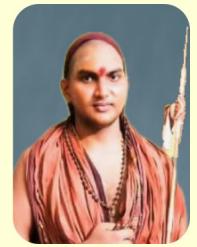

ॐ

**श्रीमद्-आद्य-शङ्कर-भगवत्पाद-परम्परागत-मूलान्नाय-
सर्वज्ञ-पीठम्
श्री-काश्ची-कामकोटि-पीठम्
जगद्गुरु-श्री-शङ्कराचार्य-स्वामि-श्रीमठ-संस्थानम्**

मृत्युञ्जय-मानसिक-पूजा-स्तोत्रम्

முகவுரை

பிறப்பும் இறப்பும் இயற்கையாக அமைந்துள்ள இந்த ஸம்ஸாரத்தில் தாழ்மையின்றி வாழ்ந்து சிரமமின்றி உடலை விட்டு பிரிய வேண்டும் என்ற ப்ரார்த்தனையே பகவானிடம் வைக்கப்படுகிறது. இவ்விரண்டுக்கும் ஸாதனம் பகவானிடத்தில் அசஞ்சல பக்தி ஆகும். அதையும் பகவான் தான் அளிக்க வேண்டும். இதுவே -

**अनायासेन मरणं विना दैन्येन जीवनम्।
देहि मे कृपया शम्भो त्वयि भक्तिमचञ्चलाम्॥**

என்று வேண்டப்படுகிறது. வாழும்போது வரும் இன்னல்கள் ம்ருத்யு என்பதாகவும் அகாலத்தில் உடலை விட்டு பிரிவது ம்ருத்யு என்பதாகவும் கொள்ளப்படும். ஸம்ஸார வாழ்க்கைக்கு அப்பாற்பட்ட இறைவனே இவ்விரண்டையும் ஜயிக்க நமக்கு

अरुलक्कण्डियवर्, आक्वेव मंग्रुत्युन्ज्ञयन् एन्ऱु अवरेप पोर्त्रुकीरोम्. पकवाणीन् आनन्तमुम करुणेण्युमे अवरतु शक्तीयाक अम्पिकेयाक तायाक नमक्कु काट्चि अलीक्कीराळ. अवरुटन् कृष्ण अवरे पूज्जिप्पतु इन्त सम्सार वाढ़क्केयिल् सकल श्रेयस्साकरुक्कुम औरे वழियाकुम.

पकवाणेन उलालू पूज्जिप्पतुटन् मनतालू पूज्जिप्पतु मिक अवशियम्. मनतु एंकेओ अलेन्तुकेाण्णिरुन्तालू उलालू पूज्जिप्पतर्कु अत्तुणेन पयनील्लै. मनतु पकवाणीटत्तीलू उरुमुकप्पट्टालू उलालू पूज्जेये अन्तलावु मुक्कीयमिल्लै (आनालू इतु अन्तलावु एलीताणतु अल्ल). आक्वेव मनतालू पकवाणेन त्याणीत्तु पूज्जिप्पतर्काण वழिये मानसे पूज्जे एनप्पटुम्.

इन्त वழियेक काट्टुम्पदि श्री शंकर पकवत्पातर इयर्हीय मंग्रुत्युन्ज्ञयमानसे पूज्जा स्तोत्रम् पक्तरकलीन अनुसन्ताणत्तीर्काक पक्ति अपिवर्गुत्तीये प्रारंत्तित्तुम वेलीयिटप्पटुकीरतु.

स्तोत्रत्तीनि साराम्शम्

“पल रत्नांकलू पठीन्तुलू केलासे मलेयिल्, कल्प वरुकश्छत्तीनि अटियिलू वैर्हीरुप्पवरुम्, कर्त्तुरत्तेतयुम् स्पष्टिकत्तेतयुम् चन्तीरणेयुम् औत्त अमृकीय तीरुमेणी केाण्णटवरुम्, अम्पिकेयुटन् कृष्णवरुम्, कन्केयिन उयरुम् अलेकलालू अलंकरीक्कप्पट्ट ज्ञापारत्तेत उटेयवरुम्, करुणेणक कटलुम्, कमुत्तीलू आती शेषेण अणीकलणाकक केाण्णटवरुमाण श्री मंग्रुत्युन्ज्ञयरा त्याणीक्कीरेण.” एन्ऱु तेऽन्तकीरतु इन्त स्तोत्रम्.

गृही पकवत्पातरं साम्प परमेश्वरणे इव्वारु त्याणीत्तु
 आवाहनम् चेय्तु, सिम्हासनम्, पात्यम्, अर्क्यम्, आचमनम्,
 मतुपर्क्कम, पर्चाम्ग्रुतम्, स्नानम् आकीय उपसारंकणा
 मनतालं अणिक्किऱार. पिऱ्कु पकवाणिन्जटापारत्तेत उल्पत
 तुटेत्तुविट्टु पल वित वस्त्रंकणा, उपवीतम्, सन्तनम्,
 अक्षितेत, पुष्पम्, पातुके, आपरणंकणा आकीयवर्त्तेन
 समर्प्पिक्किऱार. केणेचरुम् ग्रुक्कनुम् इरु पूरुम् चामरम्
 वीस, सत्रम्, पूर्णं कुम्पम्, मुककं कण्णाटि, तीपम् आकीयवर्त्तेन्नयम्
 अर्प्पणीक्किऱार.

अटुत्तु पकवाणिन्जनेवेत्यत्तेत मिक्किऱप्पाकवर्णीक्किऱार.
 पूर्व आपोशनम् एटुत्तुक्केण्टु उयर्न्त अन्नम्, इनिप्पु
 पन्नटंकणा, जीरकम् मिळाकु मुतलियवे चेर्न्त काय्करी, अप्पम्,
 परुप्पु, चिऱ्न्त नेय, सर्ऱ्ऱु कस्प्पु उटेय काय्करी, इटेये परुक
 नीर, वाष्पप्पम् कलन्त पाल्चातम्, परमाण्णनम्, पम्नंकणा, इलानीर,
 पाणकम् आकीयवर्त्तालं उलकणेत्तीर्कुम् इरुप्पिटमाण तनतु
 विचालमाण वयिऱ्ऱेन नीरप्पुम्पदि वेण्टुकिऱार. कटुकु जीरकम्
 इन्तुप्पु पोन्ऱवे कलन्त तुवर्प्पु पतारंतकणायम्,
 एलक्काय सक्कु कलन्त अमुतम् पोन्ऱ तयिर्चातत्तेतयम्,
 एलुमिच्चर्चारु, मांकायत तुण्टम् मुतलियपुणीप्पु पतारंतकणायम्
 उण्णुम्पदि प्रारंतकिऱार. इरुतीयिलं मोरेयम् परुकुम्पदि
 पकवाणेवेण्टुकिऱार.

उत्तर आपोशनम् एर्र पिऱ्कु, केककणाक कमुविक्केण्टु
 मीण्टुम् आचमनम् चेय्तु स्वीकरीक्क ताम्पूलत्तेत अर्प्पणीक्किऱार.

मणी छलियुटनं कर्त्तुरा नीराजनम् काट्टि, तीरुवटिकளीलं मैन्नटुम् तीर्त्तम् विटुकीरार्. पल वित् पूक्कளालुम् पिल्लम् तुलासी आकीयवर्त्रालुम् पुष्पाञ्जलि चेय्कीरार्. पक्तीयुटनं मनतालं प्रतक्षीणम् चेय्कीरार्. छवंवेवारु अष्टि एटुत्तु वेप्पतुम् अनेनत्तु इरुलेयुम् पोक्की अनेनत्तु मंकलात्तेयुम् असीप्पतेहकं करू “मंरुत्युञ्जय, एन्नेन रक्षी रक्षी” एन्ऱु इरेञ्जुस्कीरार्.

पल वित् नामंकलं करू नमस्करीत्तु “छ पार्वती मनालेने, सम्सार तापत्तीलं अल्ललुरुम् एन्नेन एप्पेपामुतुम् काप्पाय्” एन्ऱु प्रार्त्तीक्कीरार्. इरेवनुक्कु इलेप्पाऱ मेन्मेयान मेत्तेत केाण्णं अमुकीय कट्टिले समर्प्पित्तु अम्पिके अवरतु तीरुवटि चेवे चेय्य शसनार् चयनीत्तीरुप्पतेत त्याणीक्कीरार्.

हंरुतय कमलत्तीलुम् वेणीयिलुम्, कालेयिलुम् इरविलुम् नटुप्पकलिलुम्, इवंवारु 44 उपचारंकलं केाण्णु पकवाणे पूजीप्पवर्कलं अनेक अर्पुत्रंकलीनं इरुप्पिटमानं श्रीं मंरुत्युञ्जयनीनं तीरुवटिये अटेवार्कलं एन्कीरार्. शिव लिंगकत्तेत कालेयिलं तरीशिप्पतालं स्वर्क्कमुम्, नटुप्पकलिलं अश्वमेत पलनुम्, मालेयिलं मोक्षमुम् किटेक्कुम् एन्ऱुम्, प्रतेषां तीनत्तन्ऱु पञ्चाक्षरम् चेाल्ली पूजीप्पतु अन्त लुन्ऱु पलंकलेयुम् औरुन्क असीप्पतु एन्ऱुम् करूकीरार्.

- इवंवारु श्रीमत् परमहृम्ल परिवर्ताजकरान् श्रीं कोविन्त पकवत्पातरीन् शेट्रान् श्रीं शंकर पकवत्पातर् इयर्हीय

गृह्णे मंगुत्युन्जय मानसे पूजा संतोषात्म (अतन् चाराम्च मेमाष्टिपेयरप्पु) नीरवटेन्तत्तु

तेऽकुप्पु - वित्तवान् गृह्णेमण्ड शर्मा, नेहुर शंकर मटम्, गृह्ण काञ्चीकामकोष्ठ पीटम्

Introduction

Birth and death are part of this samsara by nature. What can be prayed of Bhagavan is to live without misery and leave the body without difficulty. The sadhana of both this is steadfast devotion to Bhagavan. Even that should be given by Bhagavan only. This is what is prayed for as –

अनायासेन मरणं विना दैन्येन जीवनम्।
देहि मे कृपया शम्भो त्वयि भक्तिमचञ्चलाम्॥

One takes the sufferings that come during life as mrityu and leaving the body in an untimely manner as mrityu. Bhagavan who is beyond the samsara jivana is the one who can bless us to win over both these. So we praise Him as Mrityunjaya. The ananda and karuna of Bhagavan is visible before us as His Shakti, Ambika, the Mother. Worshipping Him along with Her is the only path in this samsara jivana to attain all that is worthy.

Along with worshipping by the body, it is very important to worship by the mind. If the mind is roaming somewhere else, there is not much effect to the body doing puja. If the mind focuses on Bhavavan, even the physical puja is not so important (but

this is not so easy). So the path to meditate upon Bhagavan and worship Him is called Manasa Puja.

The Mrityunjaya Manasa Puja Stotra composed by Shri Shankara Bhagavatpada is published for anusandhana by devotees and for the development of bhakti.

Summary of the stotra

This stotra begins as “I meditate on Shri Mrityunjaya who resides along with Ambika under the Kalpa Vriksha on the Kailasa Parvata where many gems are embedded, whose beauteous form is like camphor, quartz or the moon, whose jata bhara is decorated by the rising waves of Ganga, who is the ocean of compassion, and who has Adi Shesha as an ornament on His neck”.

Meditating upon Samba Parameshvara thus, Shri Bhagavatpada does avahanam and mentally gives the upachara-s of simhasana, padya, arghya, achamana, madhuparka, panchamrita and snana. Then He dries even Bhagavan’s jata bhara and does samarpana of various kinds of clothes, upavita, chandana, akshata, pushpa, paduka and abharana-s. With Ganesha and Skanda fanning chamara-s on both sides, He offers chatra, purna kumbha, mirror and deepa.

Next He describes Bhagavan’s naivedya wonderfully. He asks Bhagavan to take purva aposhana, and then fill His large stomach which contains the whole world with excellent rice, sweet items,

vegetables seasoned with jiraka and pepper, apūpa, dal, excellent ghee, slightly bitter vegetables, water for drinking in between, milk rice mixed with bananas, paramanna, fruits, tender coconut and panaka. He prays to consume astringent items mixed with mustard, jiraka and rocksalt, nectar-like curd rice mixed with elaichi and dried ginger, and sour items such as lemon juice, mango pieces. Finally He asks Bhagavan to drink buttermilk.

After taking uttara aposhana, He offers tambula for partaking after washing hands and doing achamana. Showing karpura nirajana with ghanta shabda, He again offers water at the feet. He does pushpanjali with many different flowers, bilva and tulasi. He mentally does pradakshina with devotion. Saying how taking each step will dispel all darkness and bestow all auspiciousness, He beseeches “Mrityunjaya, protect me protect me!”

Doing namaskara by uttering various names, He prays “O dear husband of Parvati, always protect me who suffers in the grief of samsara”. Offering a comely cot with a soft bed for Bhagavan to rest, He meditates upon Bhagavan reclining with Ambika doing pada seva.

He says that those who worship Bhagavan thus with 44 upachara-s, in the lotus of the heart and outside, in the morning night and midday, will reach the divine feet of Shri Mrityunjaya which is the abode of many marvels. He also declares that svarga

is obtained by having darshana of a Shiva Linga in the morning, Ashvamedha phala at midday and moksha in the evening, and worshipping on pradosha day uttering the Panchakshara will confer those three benefits together.

- Thus is complete (the summary translation of) the Shri Mrityunjaya Manasa Puja Stotra composed by Shri Shankara Bhagavatpada, the disciple of the Paramahamsa Parivrajaka Shri Govinda Bhagavatpada

Compilation – Vidvan Shriramana Sharma, Nerur Shankara Matham, Shri Kanchi Kamakoti Peetam

कैलासे कमनीय-रत्न-खचिते कल्प-द्रु-मूले स्थितं
 कर्पूर-स्फटिके-न्दु-सुन्दर-तनुं कात्यायनी-सेवितम्।
 गङ्गा-तुङ्ग-तरङ्ग-रञ्जित-जटा-भारं कृपा-सागरं
 कण्ठा-लङ्घुत-शेष-भूषण-ममुं मृत्युञ्जयं भावये॥१॥

आगत्य मृत्युञ्जय चन्द्र-मौले
 व्याघ्रा-जिना-लङ्घुत शूल-पाणे।
 स्व-भक्त-संरक्षण-काम-धेनो
 प्रसीद विश्वे-श्वर पार्वती-श॥२॥

भास्व-न्मौक्तिक-तोरणे मरकत-स्तम्भा-युता-लङ्घुते
 सौधे धूप-सुवासिते मणि-मये माणिक्य-दीपा-च्छिते।
 ब्रह्मे-न्द्रा-मर-योगि-पुङ्गव-गणै-र्युक्ते च कल्प-द्रुमैः
 श्री-मृत्युञ्जय सुस्थिरो भव विभो माणिक्य-सिंहासने॥३॥

मन्दार-मल्ली-करवीर-माधवी-
पुन्नाग-नीलो-त्पल-चम्पका-नितैः।
कर्पूर-पाटीर-सुवासितै-र्जलैः
आधत्स्व मृत्युञ्जय पाद्य-मुत्तमम्॥४॥

सुगन्ध-पुष्प-प्रकरैः सुवासितैः
विय-न्नदी-शीतल-वारिभिः शुभैः।
त्रि-लोक-नाथा-र्ति-हरा-र्घ्य-मादरात्
गृहण मृत्युञ्जय सर्व-वन्दित॥५॥

हिमा-म्बु-वासितै-स्तोयैः शीतलै-रतिपावनैः।
मृत्युञ्जय महादेव शुद्धा-चमन-माचर॥६॥

गुड-दधि-सहितं मधु-प्रकीर्ण
सु-घृत-समन्वित-धेनु-दुग्ध-युक्तम्।
शुभ-कर मधु-पर्क-माहर त्वं
त्रि-नयन मृत्यु-हर त्रि-लोक-वन्ध्य॥७॥

पञ्चा-स्त्र-शान्त पञ्चा-स्य पञ्च-पातक-संहर।
पञ्चा-मृत-स्नान-मिदं कुरु मृत्युञ्जय प्रभो॥८॥

जगत्-त्रयी-ख्यात समस्त-तीर्थ-
समाहृतैः कल्मष-हारिभि-श्र।
स्नानं सु-तोयैः समुदाचर त्वं
मृत्युञ्जया-नन्त-गुणा-भिराम॥९॥

आनीतेना-तिशुभ्रेण कौशेयेना-मर-द्वमात्।
मार्जयामि जटा-भारं शिव मृत्युञ्जय प्रभो॥१०॥

नाना-हेम-विचित्राणि चीर-चीना-म्बराणि च।
विविधानि च दिव्यानि मृत्युञ्जय सु-धारय॥ ११ ॥

विशुद्ध-मुक्ता-फल-जाल-रम्यं
मनो-हरं काञ्चन-हेम-सूत्रम्।
यज्ञो-पवीतं परमं पवित्रम्
आधत्स्व मृत्युञ्जय भक्ति-गम्य॥ १२ ॥

श्री-गन्यं घन-सार-कुङ्कुम-युतं कस्तूरिका-पूरितं
कालेयेन हिमा-म्बुना विरचितं मन्दार-संवासितम्।
दिव्यं देव-मनो-हरं मणि-मये पात्रे समारोपितं
सर्वा-ज्ञेषु विलेपयामि सततं मृत्युञ्जय श्री-विभो॥ १३ ॥

अक्षतै-र्धवलै-र्दिव्यैः सम्यक्-तिल-समन्वितैः।
मृत्युञ्जय महा-देव पूजयामि वृष-ध्वज॥ १४ ॥

चम्पक-पङ्कज-कुरवक-
कुन्दैः करवीर-मालिका-कुसुमैः।
विस्तारय निज-मकुटं
मृत्युञ्जय पुण्डरीक-नयना-स॥ १५ ॥

माणिक्य-पादुका-द्वन्द्वे मौनि-हृत्-पद्म-मन्दिरे।
पादौ सत्-पद्म-सटूशौ मृत्युञ्जय निवेशय॥ १६ ॥

माणिक्य-केयूर-किरीट-हारैः
काञ्ची-मणि-स्थापित-कुण्डलै-श्र।
मञ्जीर-मुख्या-भरणै-र्मनो-ज्ञैः
अज्ञानि मृत्युञ्जय भूषयामि॥ १७ ॥

गज-वदन-स्कन्द-धृते...
 ना-तिस्वच्छेन चामर-युगेन।
 गल-दलका-नन-पद्मं
 मृत्युञ्जय भावयामि हृत-पद्मे॥ १८॥

मुक्ता-तपत्रं शशि-कोटि-शुभ्रं
 शुभ-प्रदं काञ्चन-दण्ड-युक्तम्।
 माणिक्य-संस्थापित-हेम-कुम्भं
 सुरे-श मृत्युञ्जय तेऽप्यामि॥ १९॥

मणि-मुकुरे नि-ष्टट्ले
 त्रि-जगद्-गाढा-न्धकार-सप्ता-श्वे।
 कन्दप-कोटि-सदृशं
 मृत्युञ्जय पश्य वदन-मात्मीयम्॥ २०॥

कर्पूर-चूर्णं कपिला-ज्य-पूतं
 दास्यामि कालेय-समान्वितं च।
 समुद्भवं पावन-गन्ध-धूपितं
 मृत्युञ्जया-ङ्गं परिकल्पयामि॥ २१॥

वर्ति-त्रयो-पेत-मखण्ड-दीस्या
 तमो-हरं बाह्य-मथा-न्तरं च।
 सा-ज्यं समस्ता-मर-वर्ग-हृद्यं
 सुरे-श मृत्युञ्जय वंश-दीपम्॥ २२॥

राजा-न्नं मधुरा-न्वितं च मृदुलं माणिक्य-पात्रे स्थितं
 हिङ्गु-जीरक-स-न्मरीचि-मिलितैः शाकै-रनेकैः शुभैः।
 शाकं सम्य-गपूप-सूप-सहितं सद्यो-घृतेना-प्रुतं
 श्री-मृत्युञ्जय पार्वती-प्रिय विभो सा-पो-शानं भुज्यताम्॥ २३॥

कूशमाण्ड-वार्ताक-पटोलिकानां
 फलानि रम्याणि च कार-वल्ल्याः।
 सु-पाक-युक्तानि स-सौरभाणि
 श्री-कण्ठ मृत्युञ्जय भक्षये-श॥ २४॥

शीतलं मधुरं स्वच्छं पावनं वासितं लघु।
 मध्ये स्वी-कुरु पानीयं शिव मृत्युञ्जय प्रभो॥ २५॥

शर्करा-मिलितं स्त्रिग्धं दुग्धा-न्नं गो-घृता-न्वितम्।
 कदली-फल-सम्मिश्रं भुज्यतां मृत्यु-संहर॥ २६॥

केवल-मति-माधुर्यं
 दुग्धैः स्त्रिग्धै-श्री शर्करा-मिलितैः।
 एला-मरीच-मिलितं
 मृत्युञ्जय देव भुङ्ग परमा-न्नम्॥ २७॥

रम्भा-चूत-कपित्थ-कण्टक-फलै-द्राक्षा-रस-स्वादु-मत्-
 खजूरै-मधुरे-क्षु-खण्ड-शकलैः स-न्नारिकेला-म्बुभिः।
 कपूरैण सुवासितै-गुड-जलै-माधुर्य-युक्तै-र्विभो
 श्री-मृत्युञ्जय पूरय त्रि-भुवना-धारं विशालो-दरम्॥ २८॥

मनोङ्ग-रम्भा-वन-खण्ड-खण्डितान्
 रुचि-प्रदान् सर्षप-जीरकां-श्च।
 स-सौरभान् सैन्धव-सेवितां-श्च
 गृहाण मृत्युञ्जय लोक-वन्द्य ॥ २९ ॥

हिङ्ग-जीरक-सहितं
 विमला-मलकं कपित्थ-मतिमधुरम्।
 बिस-खण्डा-लङ्गलवण-युतान्
 मृत्युञ्जय तेऽर्पयामि जग-दीश ॥ ३० ॥

एला-शुण्ठी-सहितं
 द-ध्यन्नं चारु-हैम-पात्र-स्थम्।
 अमृत-प्रतिनिधि-माढ्यं
 मृत्युञ्जय भुज्यतां त्रि-लोकेश ॥ ३१ ॥

जम्बीर-नीरा-च्छित-शृङ्खलेरं
 मनोहरा-नम्भ-शलाटु-खण्डान्।
 मृदू-पदंशान् सहस्रो-पभुङ्क्षं
 मृत्युञ्जय श्री-करुणा-समुद्र ॥ ३२ ॥

नागर-रामठ-युक्तं
 सुललित-जम्बीर-नीर-सम्पूर्णम्।
 मथितं सैन्धव-सहितं
 पिब हर मृत्युञ्जय क्रतु-ध्वंसिन् ॥ ३३ ॥

मन्दार-हेमा-म्बुज-गन्ध-युक्तैः
 मन्दाकिनी-निर्मल-पूण्य-तोयैः।
 गृहण मृत्युञ्जय पूर्ण-काम
 श्रीमत्-परा-पोशन-मध्र-केश ॥ ३४ ॥

गगन-धुनी-विमल-जलैः
 मृत्युञ्जय पद्मराग-पात्र-गतैः।
 मृग-मद-चन्दन-पूर्णैः
 प्रक्षालय चारु हस्त-पद-युग्मम् ॥ ३५ ॥

पुन्नाग-मल्लिका-कुन्द-वासितै-जाह्नवी-जलैः।
 मृत्युञ्जय महादेव पुन-राचमनं कुरु ॥ ३६ ॥

मौक्तिक-चूर्ण-समेतैः
 मृग-मद-घन-सार-वासितैः पूर्णैः।
 पर्णैः स्वर्ण-समानैः
 मृत्युञ्जय तेऽर्पयामि ताम्बूलम् ॥ ३७ ॥

नीराजनं निर्मल-दीपि-मद्भिः
 दीपा-ङ्कुरै-रुज्ज्वल-मुच्छितै-श्रा।
 घण्टा-निनादेन सर्पयामि
 मृत्युञ्जयाय त्रि-पुरा-न्तकाय ॥ ३८ ॥

विरिञ्चि-मुख्या-मर-वृन्द-वन्दिते
 सरोज-मत्स्या-ङ्कित-चक्र-चिह्निते।
 ददामि मृत्युञ्जय पाद-पङ्कजे
 फणी-न्द्र-भूषे पुन-रघ्य-मीश्वर ॥ ३९ ॥

पुन्नाग-नीलो-त्पल-कुन्द-जाती-
मन्दार-मल्ली-करवीर-पङ्कजैः ।
पुष्पा-ञ्जलिं बिल्व-दलै-स्तुलस्या
मृत्युञ्जया-झौं विनिवेशयामि ॥ ४० ॥

पदे पदे सर्व-तमो-निकृन्तनं
पदे पदे सर्व-शुभ-प्रदायकम् ।
प्रदक्षिणं भक्ति-युतेन चेतसा
करोमि मृत्युञ्जय रक्ष रक्ष माम् ॥ ४१ ॥

नमो गौरी-शाय स्फटिक-धवला-झाय च नमो
नमो लोके-शाय स्तुत-विबुध-लोकाय च नमः ।
नमः श्री-कण्ठाय क्षपित-पुर-दैत्याय च नमो
नमः फाला-क्षाय स्मर-मद-विनाशाय च नमः ॥ ४२ ॥

संसारे जनि-ताप-रोग-सहिते ताप-त्रया-क्रन्दिते
नित्यं पुत्र-कल्त्र-वित्त-विलसत्-पाशौ-र्निबद्धं दृढम् ।
गर्वा-न्धं बहु-पाप-वर्ग-सहितं कारुण्य-दृष्ट्या विभो
श्री-मृत्युञ्जय पार्वती-प्रिय सदा मां पाहि सर्वे-श्वर ॥ ४३ ॥

सौधे रत्नमये नवो-त्पल-दला-कीर्णे च तल्पा-न्तरे
कौशेयेन मनो-हरेण धवलेना-च्छादिते सर्वशः ।
कर्पूरा-च्छित-दीप-दीपि-मिलिते रम्यो-पधान-द्वये
पार्वत्याः कर-पद्म-लालित-पदं मृत्युञ्जयं भावये ॥ ४४ ॥

चतु-श्वत्वारिशद्-विलस-दुपचारै-रभिमतैः
 मनःपद्मे भत्त्या बहि-रपि च पूजां शुभ-करीम्।
 करोति प्र-त्यूषे निशि दिवस-मध्येऽपि च पुमान्
 प्रयाति श्री-मृत्युञ्जय-पद-मनेका-द्वुत-पदम्॥ ४५॥

प्रात-लिङ्ग-मुमा-पते-रहरहः सन्दर्शनात् स्वर्ग-दं
 मध्या-हे हय-मेध-तुल्य-फल-दं सायन्तने मोक्ष-दम्।
 भानो-रस्तमये प्रदोष-समये पञ्चा-क्षरा-राघनं
 तत्-काल-त्रय-तुल्य-मिष्ठ-फल-दं सद्योऽनवद्यं दृढम्॥ ४६॥

॥ इति श्रीमत्-परमहंस-परिव्राजकाचार्य-श्री-गोविन्द-भगवत्-पूज्यपाद-
 शिष्यस्य श्री-शङ्कर-भगवतः कृतौ मृत्युञ्जय-मानस-पूजा-स्तोत्रं सम्पूर्णम्
 ॥

